

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3989/2019
06.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Сремској Митровици, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 47/19 од 10.07.2019. године, у седници одржаној 06.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 47/19 од 10.07.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 47/19 од 10.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици Прр 138/19 од 17.04.2019. године усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му исплати новчано обештећење на име накнаде неимовинске штете која је изазвана повредом права на суђење у разумном року у износу од 400 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом почев од 17.04.2019. године као дана пресуђења до исплате, док је ставом трећим преко досуђеног износа захтев тужиоца одбијен. Обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.958,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 47/19 од 10.07.2019. године, жалба тужиоца је делимично усвојена, а делимично одбијена и преиначена делимично првостепена пресуда у усвајајућем делу одлуке о главној ствари и у побијаном одбијајућем делу одлуке о главној ствари, тако што је досуђени износ од 400 евра повећан на износ од 900 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије са законском затезном каматом почев од 17.04.2019. године као дана пресуђења до коначне исплате, док је у преосталом делу од

тражених 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од пресуђења до коначне исплате, а за разлику од 2.100 евра са законском затезном каматом од пресуђења до коначне исплате захтев тужиоца одбијен као неоснован; у побијаном обавезујућем делу одлуке о трошковима парничног поступка, тако што је досуђени износ трошкова парничног поступка од 6.958,00 динара повећан на износ од 17.640,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до коначне исплате, а са вишком захтева за досуду трошкова парничног поступка од тражених 80.410,00 динара до досуђених 17.640,00 динара за разлику од 62.770,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до коначне исплате, захтев тужиоца одбијен као неоснован. Обавезана је тужена да тужиоцу плати 4.320,00 динара на име трошкова жалбеног поступка док је за разлику у износу од 10.080,00 динара захтев тужиоца одбијен као неоснован.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену у делу одлуке о трошковима поступка, тужилац је изјавио ревизију на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11) измењеног чланом 14. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 55/2014, ступио на снагу 31.05.2014. године), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП) јер се изузетна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права, а не и због примене процесних правила. Одлука о парничним трошковима представља примену процесних правила.

Ревизија није дозвољена ни као редовна у смислу члана 13. став 1. тачка 2. Закона о изменама и допунама ЗПП, којом је новелиран члан 403. став 2. ЗПП, будући да је изјављена само против решења о трошковима.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да је у овом случају ревизија изјављена против одлуке о трошковима поступка, која не представља главни захтев, ревизија је недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа
судија**

Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић